

РЕШЕНИЕ

№ 13704

гр. София, 22.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав, в
публично заседание на 03.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **1325** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 46, ал. 5 от Закона за общинската собственост (ЗОБС).

Производството по делото е образувано във връзка с решение № 915/06.02.2025 г., постановено по адм.д. № 7492/2024 г. на ВАС, IV отд., с което е отменено решение № 7412/04.06.204 г., по адм.д. № 8102/2022 г. на АССГ, с което е отхвърлена жалбата от Д. Д. К. от [населено място], срещу Заповед № РНД22-РД56-16/04.08.2022 г. на зам. кмета на Столична община, район Н. /оправомощен със заповед за заместване № РНД22-РД56-275/28.07.22 г./ и делото е върнато за ново разглеждане, с дадени от ВАС указания по тълкуване и прилагане на закона.

Производството по делото е образувано по жалба от Д. Д. К. от [населено място], чрез пълномощника си адв. Ш., срещу Заповед № РНД22-РД56-284/02.08.2022 г. /след направено уточнение на жалбата/, издадена от кмета на район Н., СО /подписана от зам.-кмета на район Н. по силата на заповед за заместване № РНД22-РД56-275/28.07.2022 г. на кмета на район Н./, с която е прекратено наемното правоотношение между жалбоподателя, Д. Ц. К. и Н. Д. К. и Столична община, Район Н., възникнало на основание настанителна заповед № 5/01.03.2001г., издадена от кмета на Столична община, район Н. и договор за наем от 01.03.2001 г. за възмездно ползване на жилище – частна общинска собственост, с адрес[жк], [жилищен адрес].

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на административния акт. Посочва се, че изложените в заповедта фактически основания за прекратяване на наемното правоотношение, са неправилни и недостоверни. Посочва се още, че заповедта е издадена на основание решение на комисията, тъй като жалбоподателят и семейството му не отговарят на изискванията на чл. 5, ал. 2, т. 7 от НРУУРОЖТСО, което не е вярно, тъй като Д. Ц. К. е

безработна, а Н. Д. К. има доходи, но той има новородена дъщеря и е в отделно домакинство. Същевременно е и студент и плаща такса за обучение. Освен това, от 01.08.2022 г. Н. Д. К. също е безработен. Моли се за отмяна на заповедта. Претендират се разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. Ш., който поддържа жалбата. Моли съда да уважи жалбата и да отмени заповедта като незаконосъобразна. Моли за присъждане на направените по делото разноски по представен списък.

В представени писмени бележки доразвива съображенията си за основателност на жалбата и законосъобразност на оспорения акт. Посочва, че дъщерята на Н. К., макар и регистрираната на адреса на майка си в [населено място], живее в общинското жилище заедно с майка си. Това е така, тъй като по делото се установява, че майката, макар и регистрирана в [населено място], има сключен трудов договор с дружество в [населено място] и в момента е в отпуск по майчинство за отглеждане на детето. Посочва, че договорите за настаняване в общински жилища са дългосрочни и не предполагат прекратяване при инцидентно увеличен доход. Н. К. е безработен от 21.08.2022 г., т.е. доходът на домакинството е намалял. Моли за отмяна на заповедта.

Ответната страна - кмет на СО, район Н., е взел е становище по жалбата, с което я счита за неоснователна и моли за нейното отхвърляне. Посочено е, че актът е издаден в предписаната писмена форма, съдържа необходимите реквизити, като подробно са мотивирани причините за прекратяването. Моли за отхвърляне на жалбата. Претендира разноски.

В съдебно заседание се представлява от юрк. П., която моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана, и да потвърди постановената заповед като правилна и законосъобразна. Счита, че представените нови писмени доказателства не са нови по смисъла на закона и са ирелевантни. Посочва, че в заповедта доходът на съпругата Д. изобщо не е включван. Счита, че приложените решения на ТЕЛК, видно от които жалбоподателя има 50 % ТНР и представеното ново с 56 % ТНР, са ирелевантни, тъй като заболяванията, от които страда му позволяват да извършва друга дейност, от която получава големи доходи, които противоречат на социалната функция на общинските жилища. Относно подадената служебна бележка за доход на Д. К. за 2024 г., счита, че дохода му е още по-голям от дохода, послужил като основание и изготвяне на заповед за прекратяване. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. Прави възражение за прекомерност на поисканото адвокатско възнаграждение. СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № 32/31.03.1993 г. на директора на Дирекция „Отчуждаване, оборотен фонд и правно-технически услуги“ при СГО, Д. Ю. С. - К. е настанена с 4 членното си семейство в двустаен апартамент № 85, вх. Г, ет. 6 на [жилищен адрес] ж.к. Н. I част. Въз основа на заповедта, на 05.05.1993 г. е сключен Договор за отдаване по наем на държавен жилищен имот.

Впоследствие, със заповед № 5/01.03.2001 г., жалбоподателят и членовете на семейството му Д. - съпруга и Н. - син, са настанени в общинско жилище - двустаен апартамент № 85, вх. Г, ет. 6 на [жилищен адрес] ж.к. Н. I част. За имота е съставен АОС № 150/21.03.1997 г. на СО, район Н.. На основание настанителната заповед, на 01.03.2001 г. е сключен договор за наем по ЗОБС, без определен срок.

На 15.07.2005 г., между Д. К. и СО е сключен нов договор за наем на двустаен апартамент № 85, вх. Г, ет. 6 на [жилищен адрес] ж.к. Н. I част, без определен срок.

Посоченият имот апартамент № 85, вх. Г, ет. 6 на [жилищен адрес] ж.к. Н. I част представлява

частна общинска собственост, видно от Акт № 150/21.03.1997 г.

Д. К. е подал годишна декларация с вх. № РНД21-ДР00-103/07.12.2021 г. в СО, район Н., с която е декларирал, че семейството му се състои от него, съпругата и сина му.

С писмо изх. № РНД21-ДР00-103/1/09.05.2022 г., К. е уведомен, че по повод подадената годишна декларация, следва да представи в общинската администрация и служебни бележки за годишните доходи за всички членове на семейството.

Със заявление за внасяне на допълнителни документи вх. № РНД21-00-103/2/13.06.2022 г., жалбоподателят е представил поисканите документи, а именно Служебна бележка от СО, район И. за Д. К., от която е видно, че чистия доход на посоченото лице за периода 01.03-31.08.2021 г. е в общ размер на 1230 лв. Представено е Удостоверение от Б. М. груп за Д. К., от което се установява, че за периода м. юни 2021 г. - м. май 2022 г. нетният доход на лицето е в размер на общо 29 642,54 лв. Представена е и Служебна бележка от „Риск Асетс“ ООД за Н. К., от която се установява, че brutното възнагрждение на лицето за периода 01.06.2021 г. - 31.05.2022 г. е в общ размер на 33268.69 лв.

На заседание на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО към СО, район Н., обективизирано в Протокол № 37/29.06.2022 г. е взето решение № 37, че на основание чл. 46, ал. 1, т. 7 от ЗОБС, чл. 33, ал. 1, т. 6, във вр. с чл. 5, ал. 3, т. 7, във вр. с представените служебни бележки за доходи на тричленното семейство на Д. К., следва да се прекратят наемните правоотношения с лицето и неговото домакинство.

На 27.07.2022 г. е изготвен Доклад от членовете на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО към СО, район Н., в който е посочено, че общите brutни доходи на домакинството (не е включен доходът на Д. К., тъй като за нея има представен доход само за месеците май, юни и юли 2021 г.) за последните 12 месеца (01.06.2021 г. до месец 31.05.2022 г.) са в размер на съответно 70 449.62 лв. Посочено е още, че с една четвърт от горепосочените общи brutни доходи на домакинството може да покрие разхода за средна пазарна наемна цена за двустайно жилище, съответстващо на нуждите на семейството, съгласно нормите на чл. 17 от НРУУРОЖТСО, което обстоятелство обосновава отпадане за настаняване в общинско жилище съгласно приложимата нормативна уредба - чл. 5, ал. 2, т. 7 от НРУУРОЖТСО. Общите brutни възнагрждения на Д. и Н. К. са по-големи от допустимия за покриване на средна наемна цена на двустайно жилище в район Н., [жк], което обстоятелство обосновава отпадане на основанията за настаняване в общинско жилище съгласно приложимата нормативна уредба - чл. 5, ал. 2, т. 7 от НРУУРОЖТСО. Б. годишен доход на домакинството е в размер на 70 449.62 лв., т.е. по 5 870.80 лв. месечно, една четвърт от който е 1 467.70 лв. и спокойно би могъл да се покрие наем за двустаен апартамент в същия район, в същия квартал, при който средната цена на предлагане /т.е. по-висока от тази, на която обикновено се сключва договорът/според сайта за предлагане на имоти I..net е в размер на 708 лв. Посочено е, че от направена справка за средни цени на имотите под наем в Б. - статистика от I..net е установено, че средната цена на двустайно жилище под наем в жк. Н. 1 част е в размер на 707.97 лв.

Прието е от членовете на Комисията, че Н. Д. К. е на 26 годишна възраст и не е член на семейството на Д. К. по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на НРУУРОЖТСО. Същият живее в процесното общинско жилище, видно от приложените писмени доказателства - декларации по НРУУРОЖТСО, издадени удостоверения за постоянен и настоящ адрес. Прието е, че е член в домакинството на Д. К., съгласно разпоредбата на чл. 20, ал. 3, във връзка с § 1, т. 2 от ДР на НРУУРОЖТСО и доходът се сумира с дохода на Д. К. при преценка на обстоятелства по чл. 5, ал. 2, т. 7, във връзка с чл. 33, ал. 1, т. 6 от НРУУРОЖТСО.

С доклада е прието, че е законосъобразно да се предприеме процедура по прекратяване на

наемните правоотношения по реда на чл. 36, ал. 2 от ЗОБС и чл. 33, ал. 2 от НРУУРОЖТСО.

Със Заповед № РНД22-РД56-284/02.08.2022 г., издадена от кмета на район Н., СО /подписана от зам.-кмета на район Н. по силата на заповед за заместване № РНД22-РД56-275/28.07.2022 г. на кмета на район Н./, е прекратено наемното правоотношение с Д. К., Д. К. и Н. К., по договор за наем от 15.07.2005 г., възникнало от заповед № 5/01.03.2001 г., за настаняването им в общинско жилище - двустаен апартамент № 85, вх. Г, ет. 6 на [жилищен адрес] ж.к. Н. I част. В заповедта са преповторени фактическите установявания с доклад от 27.07.2022 г. на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО към СО, район Н..

Заповедта е връчена на К. на 23.08.2022 г.

Жалбата срещу акта е подадена на 31.08.2022 г.

По жалбата е образувано адм.д. № 8102/2022 г. на АССГ, II отд., 33-и състав. Адм.д. № 8102/2022 г. на АССГ е приключило с постановяване на решение № 7412/04.06.2024 г., с което 33-и състав на АССГ е отхвърлил жалбата на Д. К. срещу заповед № РНД22-РД56-16/04.08.2022 г. на зам. кмета на Столична община, район "М." /оправомощена със заповед за заместване № РНД22-РД56-275/28.07.22 г./. В мотивите си съдът е приел, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, при правилно приложение на материалния закон. Прието е, че са отпаднали условията за настаняване на наемателя в общинско жилище, и по-конкретно една четвърт от общия годишен доход на лицата и членовете на техните семейства (домакинства) не може да покрие разхода за средна пазарна наемна цена за жилище, съответстващо на нуждите на семейството (домакинството), съгласно нормите на чл. 17 за три и четиричленно семейство/домакинство – до 70 кв. м.

С последващо решение № 7781 от 06.06.2024 г., АССГ II отделение, 33-и състав е постановил поправка на очевидна фактическа грешка в решение № 7412 от 04.06.2024 г., по адм. д. № 8102/2022г. по описа на АССГ, като навсякъде в мотивите, както и в диспозитива на решението следва да се чете Столична община, Район „Н.“, вместо Столична община – Район „М.“.

При разглеждане на адм.д. № 8102/2022 г. на АССГ, II отд., 33-и състав по делото е представена Заповед за прекратяване на трудов договор № 31/22.08.2022 г., с която е прекратен трудовия договор с Н. Д. К., считано от 21.08.2022 г.

Видно от служебна бележка, издадена от Агенцията по заетостта от 25.08.2022 г., към тази дата Д. Ц. К. е безработна.

Представено е Удостоверение за раждане на Д. Н. К., [дата на раждане], дъщеря на Н. Д. К..

Представено е Уверение № 30/25.08.2022 г. на Н. Д. К. затова, че е студент в пети курс, редовно обучение в У., специалност Право.

От Удостоверения за постоянен и настоящ адрес на Д. Н. К. и нейната майка К. Л. М., се установява, че постоянния и настоящ адрес на двете лица е в [населено място], ж.к. С. № 51.

Към 28.07.2022 г. постоянният и настоящ адреси на Н. Д. К. са в [населено място], [жк], № 120, вх. Г, ет.6, ап. 85.

Представени са още писмо изх. № СОА20-ГР94-1326-4/04.03.2021 г. на СО, писмо изх. № СОА-ГР94-1326-1/27.04.2020 г. на СОС и писмо изх. № РНД20-ВК08-594/1/08.05.2020 г. на СО, район Н., от които е видно, че Д. К. е подала заявление, вх. № РНД19-ГР04-884/11.04.2019 г. за закупуване на общинското жилище, по която е налице решение от 10.05.2019 г. на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, че отговарят на условията за закупуване на общинско жилище, като кметът на СО, район Н. е изпрати преписката на кмета на СО на 13.05.2019 г. за процедиране по същество.

По искане от Д. К. за отмяна на влязло в сила решение № 7412 от 04.06.2024 г. по адм. д. № 8102/2022 г., постановено от АССГ, II отд., 33-и състав, е образувано адм.дело № 7492/2024 г.

пред ВАС, IV отделение. С решение № 915 от 06.02.2025 г., ВАС е отменил решението на АССГ, като делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд, като са дадени указания по приложението и тълкуването на закона. Мотивите за отмяната са свързани с представени от искателя нови доказателства са относими към основния спорен въпрос между страните досежно начина на изчисляване на изискуемата от НРУУРОЖТСО една четвърт от общия годишен доход на лицата и членовете на техните семейства (домакинства), която да не може да покрие разхода за средна пазарна наемна цена за жилище, съответстващо на нуждите на семейството (домакинството), съгласно нормите на чл. 17 за тричленно и четиричленно семейство/домакинство. Дадени са указания на АССГ, че гореописаните документи, на които се позовава К. пред ВАС, са от съществено значение за изхода на делото и следва да бъдат съобразени и подробно обсъдени от първостепенния съд при новото разглеждане на правния спор. Също така е посочено, че АССГ се е произнесъл по отношение на друг административен акт, който е различен от обжалвания акт и не съществува в представената и приета по делото административна преписка. От данните по преписката е установено по безспорен начин, че процесното наемно правоотношение е прекратено със заповед № РНД22-РД56-284/02.08.2022 г., а не както е вписано в мотивите и в диспозитива на атакуваното решение – заповед № РНД22-РД56-16/04.08.2022 г., каквато не съществува.

Пред ВАС са представени Декларация по НРУУРОЖТСО от 29.12.2023 г., в която е посочено, че семейството/домакинството на жалбоподателя се състои от него и съпругата му, а годишният им доход е в размер на 25 000 лв.

Видно от Служебна бележка от директор на Дирекция „Бюро по труда“ към Агенция по заетостта от 25.10.2024 г. е, че към тази дата Д. Ц. К. е безработна.

От Служебна бележка относно дохода на Д. К. от 30.10.2024 г. се установява, че нетния му доход за периода от м.10.2023 г. до 09.2024 г. е в размер на 39 188 лв.

От Удостоверение за постоянен адрес на Н. Д. К. от 21.10.2024 г. се установява, че лицето е с постоянен адрес в [населено място], ж.к. Зона Б-5 от 21.10.2024 г.

От Експертно решение № 92782/17.09.2024 г. от ТЕЛК на Втора МБАЛ – С. ЕАД се установява, че на Д. Д. К. е определен краен процент ТНР - 56%.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № РНД22-РД56-284/02.08.2022 г., издадена от кмета на район Н., СО /подписана от зам.-кмета на район Н. по силата на заповед за заместване № РНД22-РД56-275/28.07.2022 г. на кмета на район Н./, с която е прекратено наемното правоотношение с Д. К., Д. К. и Н. К., по договор за наем от 15.07.2005 г., възникнало от заповед № 5/01.03.2001 г., за настаняването им в общинско жилище - двустаен апартамент № 85, вх. Г, ет. 6 на [жилищен адрес] ж.к. Н. I част, издадена на основание чл. 46, ал. 1, т. 7 от ЗОБС и чл. 33, ал. 1, т. 6 от НРУУРОЖТСО и поради това, че общият годишен доход на К. и членовете на семейството не отговарят на изискването на чл. 5, ал. 2, т. 7 от НРУУРОЖТСО.

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149 от АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта за прекратяване на наемното правоотношение, поради което е процесуално допустима.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно

валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е основателна.

По съответствие на заповедта със закона.

Процесната заповед е издадена от компетентен орган предвид разпоредбата на чл. 46, ал. 2 от ЗОС и чл. 33, ал. 2 от НРУУРОЖТСО – от органа издал настанителната заповед. Съгласно разпоредбите на чл. 46, ал. 2 изр. 1 ЗОС и чл. 33 ал. 2 изр. 1 от НРУУРОЖТСО, наемното правоотношение се прекратява със заповед на органа, издал настанителната заповед. Компетентността на органа, постановил настанителната заповед е строго регламентирана - да прекрати наемното правоотношение, но не и да отмени същото. Настаняването в общинско жилище се извършва със заповед на кмета на съответната община, въз основа на която се сключва договор за наем. В правомощията на кмета е да прекрати наемното правоотношение. В настоящия случай, заповедта е издадена от кмета на СО, район Н., но е подписана от упълномощено лице - зам.-кмет на СО, район Н., по силата на упълномощителна заповед № РНД22-РД56-275/28.07.2022 г.

Спазена е установената от закона писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал. 2 и ал. 3 от АПК, като е посочен издателят на заповедта, адресатът, правното и фактическото основание за издаване на заповедта. Изложени са мотиви, въз основа на които органа е приел, че са налице основания за прекратяване на наемното правоотношение и същите са свързани с доходите на лицата, настанени в общинското жилище.

Настоящият съдебен състав намира, че заповедта е издадена в противоречие със закона, поради следното. Съдебният контрол законосъобразност на оспорената заповед обхваща преценката дали са налице установените от административния орган релевантни юридически факти, изложени като мотиви в акта и доколко същите изпълват състава на посоченото в заповедта правно основание за издаването ѝ. За да се прецени законосъобразността на издадената и атакувана в настоящото производство заповед с правно основание чл. 46, ал. 1, т. 7 от ЗОС и чл. 33, ал. 1, т. 6 от НРУУРОЖТСО, следва да бъде установено наличието на следните законови материалноправни предпоставки: 1. дали се касае за имот - общинска собственост, а така също и вида на собствеността - публична или частна, 2. дали е налице наемно правоотношение за общинско жилище, т.е. наемателят да го обитава по силата на валиден договор за наем с общината и 3. да е изпълнена някоя от изрично изброените хипотезите по чл. 46, ал. 1 от ЗОС, съответно чл. 33, ал. 1 от НРУУРОЖТСО.

Процесният недвижим имот е частна общинска собственост, обстоятелство, което се установява от АОС № 150/21.03.1997 г. на СО, район Н.. Съставеният акт за частна общинска собственост се ползва с обвързваща за съда материална доказателствена сила и макар да няма правопораждащо правото на собственост действие, удостоверява по надлежен начин това вещно право до доказване на обратното. По делото е безспорно установено, че жалбоподателят Д. К. е наемател на общинско жилище, поради което и спрямо него е приложима разпоредбата на чл. 46, ал. 1 от ЗОС, в съответствие с която, при наличие на някое от обстоятелствата, изброени в посочената

разпоредба, собственикът на имота може да прекрати наемното споразумение.

Обстоятелството мотивирало ответния орган да приложи разпоредбата на чл. 46, ал. 1, т. 7 ЗОС и чл. 33, ал. 1, т. 6 от НРУУРОЖТСО е, че е отпаднало условието за настаняване на наемателя в общинско жилище, а именно посоченото в чл. 5, ал. 2, т. 7 от НРУУРОЖТСО.

Съобразно разпоредбата на чл. 46, ал. 1, т. 7 от ЗОБС и аналогичната чл. 33, ал. 1, т. 6 от НРУУРОЖТСО, наемните правоотношения се прекратяват поради отпадане на условията за настаняване на наемателя в общинско жилище. Оттук следва, че за да бъдат приложими цитираните правни норми, следва да са настъпили такива изменения в обстоятелствата, обусловили настаняването в общинското жилище, които вече да изключват наемателя от категорията на лицата, отговарящи на условията за настаняване в тях. В разпоредбата на чл. 5 от НРУУРОЖТСО изчерпателно са посочени условията, на които трябва да отговарят лицата за настаняване в общинско жилище. Съобразно посоченото като основание на чл. 5, ал. 2, т. 7 от НРУУРОЖТСО, кандидатите по ал. 1 трябва да отговарят едновременно на следните условия - една четвърт от общия годишен доход на лицата и членовете на техните семейства /домакинства/ не може да покрие разхода за средна пазарна наемна цена за жилище, съответстващо на нуждите на семейството /домакинството/, съгласно нормите по чл. 17.

На първо място следва да се посочи, че в настоящия случай в административното производство не е представен оценителен доклад, от който да се установи конкретната пазарна цена на наем на жилище, отговарящо на нормите, установени в чл. 17 от НРУУРОЖТСО. Представена е единствено извадка от сайта imoti.net, отнасяща се само до район Н., която не може да се приеме за изготвен подробен доклад. Приложимата нормативна уредба не изисква размерът на необходимия наем да се преценява за жилище в същия район. Не са налице данни в административната преписка за извършена оценка на възможен наем на жилище в който и да е район. Не са изследвани и предпоставките на чл. 17 от НРУУРОЖТСО, като не е определен броят на членовете на семейството, не е определена площта на жилището, съответстваща на жилищните нужди на семейството, както и не са изложени мотиви във връзка със средната пазарна наемна цена на такова жилище, подходящо за броя на членовете на домакинството. Посочени са получените суми от Д. К. и Н. К. като сбор от годишния брутен доход, но без да е изчислен общият нетен годишен доход на семейството на колко възлиза, за да може да се извърши преценка за твърдяното материалноправно основание. Оттук следва, че изводът за наличие на хипотезата на чл. 5, ал. 2, т. 7 от НРУУРОЖТСО, във вр. с чл. 46, ал. 1, т. 7 от ЗОБС е необоснован.

На следващо място, в Доклада от 28.07.2022 г. на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО е посочено, че Н. Д. К. е на 26 годишна възраст и не е член на семейството по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на НРУУРОЖТСО, но е член на домакинството му по смисъла на §1, т.2 НРУУРОЖТСО, поради което доходите му са сумирани с доходите на жалбоподателя. Въпреки това, от доказателствата по делото е видно, че на 06.06.2022 г., преди да бъде изготвен доклада на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, се е родила дъщерята на Н. К.. От разпитания по адм.д. № 8102/2022 г. на АССГ свидетел е установено, че към 06.04.2023 г. Н. Д. К. живее в общинското жилище заедно с детето си. Това налага извода за липса на преценка относно това колко членно е домакинството и какъв е общият им нетен годишен доход. В този смисъл, житейски оправдано е преценката дали дъщерята на Н. Д. К. и нейната майка живеят заедно с жалбоподателя да бъде направена не единствено на писмени доказателства, а и да се съберат гласни такива, като дори бъдат разпитани съседи на семейството. Това е така, тъй като не винаги лицето, което живее на едно място сменя постоянния или настоящ адрес на едно лице, в случая майката на дъщерята на Н.. Следва да се посочи, че новороденото дете се записва на адреса на адреса на майката. В този

смисъл, дали Н. Д. К., дъщеря му и нейната майка живеят в общинското жилище, заедно с жалбоподателя, не е установено по категоричен начин. В случай, че живеят заедно, се променя броя на членовете на домакинството, което води до промяна на общият им нетен годишен доход. В оспорената заповед не са изложени подобни конкретни данни за тези обстоятелства, с посочени конкретно дати и периоди.

Не е обсъдено наличието на Експертното решение на ТЕЛК, определящо влошено здравословно състояние и процент трайна намалена работоспособност на жалбоподателя поради общо заболяване и отношението му към прекратяване на настаняването. Т.е. от събраните по делото доказателства се установява, че наемното правоотношение в процесния случай е прекратено без да са събрани и обсъдени посочените доказателства, както и без наличието на визираните в закона основания за това спрямо наемателя и в противоречие с така установената цел.

Освен това, след издаване на заповедта, на 21.08.2022 г. трудовия договор на Н. Д. К., е прекратен и на практика той е безработен съвсем скоро след издаване на заповедта. Освен това, от представеното пред ВАС удостоверение за постоянен адрес на Н. К., от което е видно, че същият е с променен постоянен адрес, т.е. не живее на адреса. Тези факти, макар настъпили след издаване на заповедта, не може да не се вземат предвид при постановяване на съдебния акт, тъй като са новонастъпили факти, които могат да променят изводите на органа. Освен това, договорите за настаняване в общински жилища са дългосрочни и не предполагат прекратяване при инцидентно увеличен доход. Следва анализа за отпаднало основание за настаняване да се извърши задълбочено, като бъдат събрани всички относими, не само писмени доказателства и при преценка на всички относими обстоятелства.

Предвид изложеното може да се направи законосъобразен и обоснован извод, че заповедта е постановена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, изразяващо се в несъбиране на доказателства съобразно задълженията, установени в чл. 35 и чл. 36 от АПК и в противоречие с целта на закона, да се осигури жилище на хора с жилищни нужди, но без възможност за тяхното задоволяване при условията на свободно договаряне и при условията на пазара. Не е безспорно доказано в настоящия случай наличието на основанията по чл. 46, ал. 1, т. 7 от ЗОБС и чл. 33, ал. 1, т. 6 от НРУУРОЖТСО за прекратяване на наемното правоотношение.

Въз основа на изложеното и като провери законосъобразността на оспорения акт по реда на чл. 168 от АПК, съдът приема, че същият е незаконосъобразен, а жалбата като основателна, да следва се уважи.

По разноските:

Предвид изхода на спора и своевременното направено искане за това, на жалбоподателя се дължат разноски на основание чл. 143 от АПК. Представен е списък на разноските, включващ 700 лв. за адвокатски хонорар, 10 лв. за държавна такса, както и доказателства за реалното им извършване.

Процесуалният представител на ответника е направил възражение за прекомерност на възнаграждението. Размерът на установения минимум в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, а именно за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 1000 лв. Поисканото възнаграждение е под този минимум, поради което на жалбоподателя се дължат разноски общо в размер на 710 лв.

С оглед изхода на делото на ответника не се дължат разноски.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ

от АПК. Административен съд София-град. II отделение, 59 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ заповед № РНД22-РД56-284/02.08.2022 г., издадена от кмета на район Н., СО /подписана от зам.-кмета на район Н. по силата на заповед за заместване № РНД22-РД56-275/28.07.2022 г. на кмета на район Н./.

ОСЪЖДА Столична община **ДА ЗАПЛАТИ** на Д. Д. К., с ЕГН [ЕГН] сумата от 710.00 лв. направени по делото разноси за адвокатско възнаграждение и държавна такса.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест /чл. 46, ал. 5 от ЗОБС/.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: